

DANIELA
KOVÁŘOVÁ

RADIM
UZEL

Jak se žije padesátkám

ANEB ČARODĚJNICE
NEUPALOVAT

MLADÁ FRONTA

MLADÁ FRONTA

**Jak se žije padesátkám
aneb Čarodějnice neupalovat**

Daniela Kovářová
Radim Uzel

DANIELA KOVÁŘOVÁ
RADIM UZEL

Jak se žije padesátkám

ANEB ČARODĚJNICE
NEUPALOVAT

MLADÁ FRONTA

Text © Daniela Kovářová, Radim Uzel, 2017

Illustration © Maja Baláž, 2017

ISBN 978-80-204-4778-4 (pdf)

*Mým dětem Janče a Jeníkovi,
aby jim bylo jasné, co je čeká.*

Daniela Kovářová

*Mé dceři Kateřině, která to už ví, a vnukům
Honzovi a Františkovi, které to čeká také.*

Radim Uzel

NAMÍSTO ÚVODU

Tato kniha není autobiografie. Nesepsali jsme příběhy, které se nám staly, ale postupně sledujeme svá pomalu odcházející těla, vrásky ve tvářích stejně starých přátel a dosluhující soft- i hardware a podobní ostatním spisovatelům nasáváme jako houba příběhy, které se dějí ženám (a nakonec i mužům) kolem nás. A samozřejmě připouštíme, že jsme si mnohé zkazky a příklady vypůjčili od jiných, zaslechli, odpozorovali a přečetli, ale také čestně přiznáváme, že se mnohé zapsané skutečně stalo a že jsme některé věci zažili sami na sobě, ve svých kancelářích (Daniela) a ordinacích (Radim).

Tato kniha je v první řadě pro ženy se smyslem pro humor, zejména pro ty, jimž už někdy bylo padesát. Koneckonců žena po padesátce obvykle humor má, protože jej nezbytně potřebovala v uplynulých pěti desetiletích. K humoru laskavému a chápavému se velmi často (a leckdy nezbytně) přidává hrst ironie a čas od času i špetka sarkasmu, když se život ukáže naopak ještě těžší, než by se dalo za střízliva očekávat. Možná si některé řádky rádi přečtou i manželé a partneři těchto skvělých a vtipných žen, o jejichž kvalitách netřeba pochybovat, protože navzdory přísloví o protikladech, jež se přitahují, se v životě párují spíše dvojice sobě navzájem podobné.

Právnická ironie patří autorce – advokátce s dlouholetou praxí v rodinném právu a s množstvím přátel, z nichž polovinu rozváděla. A co jiného se k ženskému, lehce povznesenému hodnocení reality hodí více než vlídné slovo gynekologa, sexuologa, manželského poradce a muže, jenž ženy zná a miluje celý svůj život?

Tak vás prosíme, milé čtenářky a možná také čtenáři, neberte nás příliš vážně. Vždyť co jiného než žert a nadsázka nám zbývá, víme-li, že život není ničím jiným než doživotním trestem smrti.

26. dubna 2017

Daniela Kovářová a Radim Uzel

„Mladou dokáže být každé tele.“

KAREL ČAPEK

Když žena překročí padesátku...

⇒ KDYŽ ŽENA PŘEKROČÍ
PADESÁTKU, UVĚDOMÍ SI,
ŽE NENÍ CESTY ZPĚT. →

SLOVO ŽENY

Už jen to číslo – 50! Nechce je nikde vidět! Nechce slavit! Odmítá otevírat přání s tou příšernou kulatou a definitivní číslovkou. Nenávidí každého, kdo jí připomíná: „Už je ti padesát, tak tě vítám mezi velké holky. A jak ten věk neseš? Jak ho prožíváš? Pořád ještě vypadáš docela dobře, ale teď už to bude jen horší!“ Ne, nic z toho naše zralá žena nechce vidět ani slyšet.

Ženy jsou ovšem odlišné, a tak se liší i způsob, kterým posílá podobné tazatele či komentátory k šípku nebo do háje, popřípadě si o nich jen moudře cosi pomyslí, zatímco obličej ukáže více či méně společenskou reakci na tak nepatřičné věty.

Různé ženy se na svět dívají jinak, nicméně každá uvnitř své čarodějnické duše o té magické padesátce ví. I kdyby totiž chtěla, nemůže ji přehlédnout. Hned ráno před zrcadlem se lekne svého obličjeje a vrásek, které make-up jen zvýrazní. Někdy možná ani vrásky nejsou největší problém – mnohem horší je zvednout se vůbec z postele.

Padesátiletá kostra totiž bolí a odmítá provádět cviky, úkony nebo i jen běžné každodenní operace, které v předchozích desetiletkách dělala bez odporu milionkrát. Některé kombinace těla už automaticky neudělá. Uvedme několik příkladů za všechny:

- rychle se zvednout z vany (proto je třeba překopat koupelnu, vyhodit tu nebezpečnou skluzavku s vysokým okrajem a roh místnosti přestavět na sprchový kout – nejlépe s madlem, sedátkem a s rádiem);
- ladně vystoupit z nízkého auta (proto prodá sportovní alfu a pořídí si terénní SUV nebo minimálně vyšší vůz; v každém případě se naučí hmity a pomalejší pohyby, které dovedou bez bolesti imitovat rychlé švihy, jichž byla schopna ještě přednedávnem);
- sehnout se pro minci na zem (a opět se rychle narovnat, že? Nevadí – mnohem zdravější je přece klesnout do dřepu, zadržet dech a pak se pomalu – a někdy s oporou pro ruce – narovnat);
- podívat se pod postel (tento pohyb se stejně v jejím novém světě ukáže jako zhola zbytečný – nikdo přece nechce vidět ty chuchvalce prachu, bubáka, seschlou kostru, mrtvé mouchy, živého pavouka, sekáček na led ani jiné zapomenuté zbytečnosti);
- zacvičit kotoul, výmyk, stojku nebo hvězdu (ačkoli všechny ty cviky ještě včera bez problémů svým malým dětem ukazovala – popravdě jich není třeba; dnes už by je stejně nikomu nepředváděla!).

Jsou však i jiné nemilé události, které naši čerstvou padesátnici udivují:

- v tramvaji ji děti pouštějí sednout;
- děti v kočárku se jí bojí a jejich matky jim pak vysvětlují, že dnes opravdu ještě není Halloween;

- žvýkačka se lepí na umělé zuby jako lepidlo, rozhodnuta se jich už nikdy nepustit;
- kadeřnice jí navrhuje světlejší odstín vlasů;
- nos – do včerejška roztomilý pršák – se dnes prodlužuje a nabývá tvaru skoby;
- pokožka kolem očí je tak svraštělá, že se přes ty zákopy nedá namalovat rovná linka;
- růž na rtech se hned po nanesení roztéká do vrásek kolem úst, až obličej působí jako omalovánka, která prošla deštěm.

A pak jí jednoho dne dojde, že už bude jenom hůř. Přesto si uvědomí, že je třeba myslet a jednat pozitivně, a tak si zakáže smutnit, přestane sama doma brečet, odmítne nenávidět mladší holky, ale hlavně si koupí TUTO KNIHU.

Otevře ji a při troše štěstí jí postupující Alzheimer umožní, aby ji četla stále znovu a pořád dokola. Vždyť koneckonců život není ničím jiným a všechno se stále jenom opakuje.

§

Z Murphyho zákonů pro zralé ženy:

*Máš-li dvoje hodiny, nemůžeš si být nikdy jistá,
kolik je hodin. (Ale na to, že se blíží konec,
si můžeš vsadit v každém případě.)*

Zralá žena jako svého druhu čarodějnice

➤ VŠE, CO SE VZPÍRÁ
POCHOPENÍ, LZE POVAŽOVAT
ZA ČARODĚJNICTVÍ. ➔

SLOVO MUŽE

Ženy neumějí číst v mapách, špatně odhadují vzdálenost. Muži se vyznačují sklony k riskantním činům, je mezi nimi více gamblerů. Ženy jsou lepšími pečovatelnkami a ošetřovatelkami, muži jsou zdatnějšími manažery, vynálezci a piloty závodních vozidel. Slavný český psychiatr profesor Vladimír Vondráček však zdůrazňuje ještě jednu speciální ženskou přednost. Žena má ve srovnání s mužem daleko blíže k ďáblu. Asi proto, že Eva přivodila lidstvu smrt a jiné strasti, neboť podlehla svodům ďábla-hada. A v minulosti byly ze styku s ďáblem podezřívány zejména ženy starší, od padesáti let výše.

Čarodějnice v pohádkách a vůbec ženy, které to s čertem umějí, nebývají žádnými mladice. Často jsou to jedovaté baby jagy budící odpor, jindy ani nebývají zlé a svých ďábelských styků využívají ve prospěch hodných lidí. A někdy se nechají jenom ukecat a promění Rusalku v člověka, bohužel němého. Všechno nakonec špatně dopadne nikoli jejich přičiněním, ale kvůli licoměrnosti prince, který zatím laškuje s cizí kněžnou. (To ovšem té čarodějnici stejně není nic platné.)

Žena-čarodějnice je nejčastějším spojencem ďábla proti bohu. Ďábel čarodějnici chrání, posiluje, napovídá jí, posílá jí zázračné masti a čarodějné knihy. Čarodějnice se pohybují po světě na koštěti a v této podobě jsou zachyceny v mnoha

pohádkách, filmech, obrazech a středověkých rytinách. Násada koštěte bezesporu není ničím jiným než primitivním vibrátorem.

Je proto pochopitelné, že po celá staletí se muži obávali zralých žen a jejich čarodějnických schopností. Koneckonců ještě dnes je žena v nejlepším věku schopna všemožných kouzelnických kousků, a zejména mnozí nevěrní pánové si neuvědomují, s jakým nebezpečím si vlastně zahrávají. V této souvislosti je třeba se zmínit o truchlivých případech, které plní dopisové rubriky ženských časopisů. Jedná se o stesky klimakterických čtenářek, jež jejich dlouholetý manžel právě opustil s blondatým andílkem o více než třicet let mladším. Stárnoucí seladoni si totiž namlouvají, že si s mladou milenkou prodlouží vlastní mládí. Nic nedbají, že ve svém věku jsou už často považováni za otce, ne-li dědečky svých atraktivních milenek. Uchvátí je vitalita ženského protějšku, někdy i perla v jazyku, kroužek v nose nebo tetování na místě, kde ženská záda již pozvolna ztrácí své slušné jméno. S úctyhodným bříškem staříka pak doprovázejí svou partnerku na diskotéky, kde křepčí v ryku ohlušujících decibelů a v záblescích oslnivých reflektorů. Není divu, že nepatřičnost přítomnosti přestárlého papriky je pak následována jeho vynesemím z tanečního parketu nohama napřed.

Mladá milénka však opravdu může být pro stárnoucího muže životu nebezpečná. Česká republika vykazuje každoročně několik úmrtí přímo při souloži. Vždycky je obětí muž (žena pohlavní styk s cizím mužem takřka pokaždé přežije) a ve všech případech úmrtí jde o spojení mimomanželské. Doma je i kardiak jaksi chráněn. Smrt je totiž většinou původu srdečně-cévního – buď jde o srdeční infarkt, nebo o mozkovou

mrtvici. Pochopitelně se nejedná o smrt způsobenou sexem, ale stresem. Počátky známosti jsou totiž povětšinou tak trochu ilegální a milenec, který už hodně pamatuje, má najednou strach ze selhání a obavu z prozrazení. Někdy se přidruží ještě děsivé sny z ožebračení, protože mladé milenky často bývají dosti chamtivé.

Při souloži zemřeli i různí slavní lidé. Pamatuji tragickou smrt ředitele známého pražského ústavu, který zemřel při souloži s mladou milenkou v hotelu na Štrbském plese. K výše uvedeným rizikovým faktorům zde k jeho úmrtí jistě přispěla i vyšší nadmořská výška. Snad by tedy bylo možno formulovat pro stárnoucí milence poučení, aby se s mladými partnerkami stýkali raději v nížinách.

Fascinace mladou milenkou představuje hrozbu téměř pro každého muže v kritickém věku nad padesát let (někdy stačí už i čtyřicet pět let a je to tady). Tato situace postihne dělníky, rolníky či inteligenci, pracující i nepracující. Spadne do toho nevyučený absolvent pomocné školy, stejně jako mnoha tituly obdařený akademik. Nebezpečí mladé milenky hrozí ošetřovatelům dobytka, podobně jako průvodcím, učitelům, lékařům, soudcům, ministrům i prezidentům. Ne každý z nich samozřejmě při souloži zemře, ale ostuda a přinejmenším nepříjemnosti potkají dříve nebo později všechny.

Jeden kamarád mi vyprávěl, jak se dvěma dalšími kolegy uzavřel ještě před nástupem svého mužského klimakteria tajnou dohodu, že kdyby komukoli z jejich triumvirátu hrozilo nebezpečí mladé milenky, zbývající dva mu od této hrozící tragédie pomohou. Ve smlouvě byly uvedeny také možné prostředky, někdy značně nákladné a snad i drastické, například odstranění dotyčné dívky na druhý konec republiky, opatření

podobné změně identity organizované tajnou službou apod. A kdyby už nic nepomáhalo, byla tady ještě třešnička na dortu – dočasné umístění ohroženého v psychiatrické léčebně. Předem byl vypracován písemný souhlas a vybrán ústav. Pravděpodobně následoval strach z hrozících opatření, protože tato prevence byla účinná. Nikdo z účastníků dohody žádné ohrožení mladou milenkou neprodělal a všichni se bez úhony dožili sedmdesátky. Nebezpečí sice hrozí doživotně, ale ve značně vysokém věku je už výrazně nižší.

Takové konce mají na svědomí čarodějnice. Většina mladých žen totiž dříve či později dospěje a z naivního kúzlete se promění v plnohodnotnou zralou ženu – takovou, které je určena tato knížka. Pak přijde její pravý čas. A muž, který to nepochopí, se od té chvíle nepřestane divit.

§

Z Murphyho zákonů pro zralé ženy:

*Jeden manžel nikdy nepokryje všechny vlastnosti
možných milenců.*

Historie významu takřka dějepisného

➤ BOHATÍ STÁLE BOHATNOU,
CHUDÍ STÁLE CHUDNOU A MY
OSTATNÍ STÁRNEME. ➔

SLOVO ŽENY

Padesátiletá žena se narodila ve druhé polovině minulého století, což značí, že prožila kruté časy. Její dětství si nezdalo s dětstvím mnoha literárních postav, které vyrůstaly v šedi, depresi, ohrožení života nebo minimálně strachu z budoucnosti. Je proto životně důležité, aby byly následující řádky často čteny a mladé generaci opakovány, aby tak svým odstrašujícím účinkem zvýšily důležitost všech přeživších žen a přesměrovaly objekt zájmu mládeže z počítačových her, sexu, alkoholu, vytváření kouřových signálů z elektronických cigaret, volně prodávaných a státem podporovaných drog a jiného nicnedělání na vážnější témata – totiž bývalý těžký život žen, dnešních čarodějnic.

Když byla žena (dnes v nejlepším věku) mladá, život nebyl procházkou růžovou zahradou. Musela neustále kličkovat mezi smrtelnými nebezpečnostmi, riskantními podniky a oblastmi neupravenými právem vnitrostátním, mezinárodním, a zejména právem Evropské unie. Bez zájmu, bez neustálé přítomnosti odpovědného dospělého, bez dozoru všudypřítomných bezpečnostních kamer a stovek právních norem je s podivem, že se dívka podařilo vůbec dospět bez ztráty končetin a iluzí, ba dokonce že chatrné dětství nepoznamenalo její budoucnost natolik, aby si mohla užívat života coby rozkvetlá padesátka.

Ačkoli protivenství z období před padesáti lety jsou dostatečně probádaná a odbornou literaturou zpracovaná, přesto nikdy nezaškodí zopakovat si onu strašnou dobu na následujících, do nebe volajících příkladech:

- Rodiče naší ženě nikdy nekoupili žádný mobilní telefon. Dokonce poněkud nelibě nesli, když chtěla využívat domácího telefonního přístroje (zvaného „pevná linka“).
- Rodiče naprosto nerespektovali její soukromí. Při realizaci výše zmíněných telefonických rozhovorů byli velmi často v doslechu, čímž porušovali její ústavou zaručované právo na soukromí. Škody, které tak způsobili její dětské duši, jsou bezesporu drásavé a zcela jistě nevratné.
- Podporovali zásadu „důvěřuj, ale prověřuj“, neboť věřili, že rodič je povinen dceru chránit i před ní samotnou. Na názor se jí takřka nikdy neptali, důležité rodinné otázky s ní nikdy nekonzultovali.
- Nevozili ji autem do školy ani na mimoškolní aktivity. Naopak ji nutili, aby chodila na tyto aktivity sama, leckdy i přes celé město pěšky. Kdoví jaká individua ji na cestě mohla ohrožovat. Jistě jen náhodou se nestalo, že její mladý život nebyl už v oné době nenávratně zmařen.
- Někdy byla naše žena coby dívka nucena pohybovat se po městě a po vesnici na kole, které však nemělo přehazovačku, stojan, světlo, o reflexních nášivkách na oblečení nebo bezpečnostní helmě ani nemluvě. Houpávala se na klepadlech na koberce a lezla po prolézačkách, často zrezavělých a zprohýbaných, a stejně často z nich také padala. Padala na zem vůbec velmi často a mnohdy se domů vracela s rozbitými koleny a odřenými zády.

- Vše výše uvedené se nedělo pod bdělým dohledem rodičů. Ba právě naopak – rodiče považovali odpoledne a večery nikoli za čas nutný k hlídání dítěte, ale za svůj volný čas, v jehož průběhu se bez omezení poflakovali bytem, pokurovali, přijímali návštěvy nebo se věnovali podobnému lelkování.
- Rodičům na bezpečí dcer za oněch časů nijak zvlášť nezáleželo. Jak si totiž jinak vysvětlit, že k sedmým narozeninám i dcery dostávaly malý nožík ve tvaru rybky, ovšem bez nezbytného poučení o tom, že jde o ostrý předmět a že si mají dát pozor, nikam jej nenosit, pokud možno jej ani neotvírat a nic s ním neřezat (zkrátka informovaný a poučený souhlas bohužel nebyl součástí ženina neveselého, ba truchlivého dětství).
- Naše žena v dětském věku nedostávala od rodičů žádné tekutiny ke svačině. Rodiče patrně mlčky předpokládali, že bude pít jako zvěř obyčejnou vodu z kohoutku. Ke snídani jí připravili hrnek čaje nebo kakaa a ona s tímto nezdravě nízkým přídělem tekutin musela vystačit až do doby oběda, kdy školní jídelna nabízela skleničku sladkého čaje nevalné kvality i chuti. Ačkoli musela zcela jistě trpět značnou žízní, kupodivu a naštěstí bídne nezhylna, přestože na procházkách a výletech pila chemicky neošetřenou vodu ze studánek, byť tato místa nebyla označená nápisy Zdravotně nezávadná voda.

Existuje ještě celá řada protivenství, jimiž musela naše žena jako dítě projít, a spousta lhostejnosti a nedostatků rodičovské péče, kterým byla ta chudinka vystavena. Nelze se proto divit, že vzpomínky na onu dobu mívá zralá žena poněkud

rozmazané, útržkovité, nárazové a pro mladou generaci obtížně pochopitelné.

Jak děsivé, jak strašné, jak neodpovědné. Jak jen ji mohli její rodiče nechat v takových podmínkách žít? A tak se nemůžeme divit, že si následky podobné výchovy s sebou nese až do dnešních zralých a mnohem klidnějších let.

Nicméně není zapotřebí hned podléhat skepsi. Stačí si vzít na pomoc matematiku: průměrnému Čechovi je totiž 42 let, zatímco průměrný věk dožití ženy v naší republice činí 82 let. Pokud naše žena překročila padesátku, statisticky má před sebou ještě minimálně 30 let.

Pojďme se tedy podívat, jak budou její následující léta vypadat! (Byť škarohlídové tvrdí, že to už bude Evropa semenišťem vdov, starců a obézních malých dětí.)

§

Z Murphyho zákonů pro zralé ženy:

*Jestliže se žena ve středním věku cítí dobře,
stačí počkat. Ono to zase brzy přejde.*

C o je na ženě nejkrásnější?

➤ „POVAHA ŽENY JE JAKO
MOŘE. Poddá se nejlehčímu
vánku a odolá nejtěžší
bouři.“ *VÍTĚZSLAV NEZVAL* ➤

SLOVO MUŽE

Pokud by se mezi muži uspořádala na toto téma anketa, její výsledky by byly různorodé. Nejen z vědeckých výzkumů, ale i z hospodských diskusí nakonec vyplývá, že se každému líbí něco jiného. Naprostá většina mužů se ale v podstatě shodne na dvou hlavních kritériích ženské krásy, které pro každého představují jakési prvotní optické signály. Je to krása tváře a tuk soustředěný na určitých místech těla. Oba signály jsou podvědomě vnímány jako důkaz tělesného zdraví, což vlastně také vypovídá o sociálním zařazení a schopnosti péče o potomstvo.

S krásnou tváří to není tak jednoduché. Na první pohled nám může připadat poněkud nesmyslné, že naše sociální a sexuální přitažlivost může záviset na bezvadném obličejí. Krása přece nic nevypovídá o schopnosti sběru potravy nebo jiných užitečných vlohách a kvalitách. Vzpomeňte však na moudré rčení „oko – do duše okno“. Lidská tvář je totiž velmi citlivým obrazem celkového zdraví a na první pohled se do ní zapisují pustošivé účinky stárnutí a nemoci.

Podobně je na tom obsah tuku v ženském těle. Tělesný tuk v prsních partiích těla je pro muže spolehlivým signálem dobré schopnosti zvládnout především výživu dítěte kojením; tělesný tuk v oblasti boků a pánve pak svědčí o její dostatečné prostornosti, což lze zase ocenit z hlediska porodnického. Tím

odhalujeme tajemství magických rozměrů 90–60–90; ideální je postava ve tvaru přesýpacích hodin.

Moderní doba ovšem často odsoudí všechny tyto erotické signály do muzea archaických kuriozit, ačkoli přetrvávají v podvědomí jako dědictví našich primitivních předků – lovců a sběračů. Kosmetický průmysl a plastická chirurgie se již dokonale postaraly o nápravu a korekci takových archaismů. Krásný obličej už není pouhým výrazem zdraví; často je také signálem péče o pleť nákup kráslicích prostředků. Žena, která o sebe pečuje, nepochybně bude pečovat i o domácnost. A také o děti. Stejně jako mužské svaly jsou dnes signálem vyráběným v posilovnách, ženská krása se vyrábí v kosmetických salonech. Není na tom nic pohoršujícího. Investice do hezkého zevnějšku se prostě v partnerském vztahu vyplácí.

Nedávno byla uveřejněna statistika finančních nákladů, které jsou v rozvinutých zemích utráceny za různé kosmetické výrobky, silikonová ňadra, vlasová barviva, tukové odsavače, lýtkové odchlupovače a další vymoženosti sloužící k vylepšení vzhledu. Investovaná finanční částka už nemá daleko k prostředkům vynaloženým na drogy. Pravidelná depilace lýtek spojená s odebráním materiálu na hýždích a přidáním téhož na prsou nevede naštěstí k celkové degradaci osobnosti, s rodinným rozpočtem však dokáže zacloumat stejně citelně jako každodenní konzumace návykové látky.

Příslušníci našeho živočišného druhu jako jediní na světě pečují o svůj zevnějšek cílevědomě a záměrně. Rozdíl mezi ženou kmene afrických Hotentotů, která si od mládí vytahuje stydké pysky až do poloviny stehen a žije s druhem, jenž si propichuje dolní ret ozdobnou špejlí a barví si tváře nazeleno, a jejich americkými protějšky – ženou s pečlivě vyholenými

chlupy na celém těle a s kroužkem v pupeční jizvě a mužem se zajímavou kérkou a melírovanými vlasy – je pouze v různé ceně, která se za toto krášlení těla zaplatí.

Globalizace, zasahující i nezapadlejší kouty naší planety, dokázala v poslední době sjednotit také různé zdobení těla do jedné módní vlny. Vyzývavé barvy indiánských válečníků dnes běžně vidáme na tvářích mladistvých cestujících ve vozech pražské hromadné dopravy. Klasický piercing v podobě náušnic byl zdokonalen propíchnutím nosu, tváře, pysku, a dokonce i jazyka.

V učebnici kožního lékařství jsme se ještě před čtyřiceti lety učili, že tělesná tetováž je znakem nižšího intelektu, kriminální anamnézy nebo obou těchto skutečností dohromady. Zkuste to dnes říct potetovaným vysokoškolákům! Na rozdíl od všemožného zdobení těla je ovšem tetování jen velice obtížně odstranitelné a může svému nositeli třeba za padesát let přinést ne jeden nepříjemný zážitek.

Není nejmenšího sporu o tom, že všechny ty chirurgické a kosmetické zákroky jsou vlastně sexuálními signály. Přispívá k tomu skutečnost, že na rozdíl od ostatních živočichů je člověk živočichem trvale a celoživotně sexuálně angažovaným. Zatímco samička paviána láká svého druhu nápadně rudým zadkem pouze v období plodnosti, existuje u našeho druhu *homo sapiens* plodnost utajená. Žena vlastně sama neví, kdy může nejlépe otěhotnět. Navíc se pak lidská sexualita na rozdíl od sexuality zvířecí odlišuje tím, že slouží nejen k rozmnožování, ale také k potěšení. Sexuální signály tedy musí být trvalé a intenzivní.

Nepostradatelným sexuálním signálem je také výběr oblečení. Týká se nejen oblečení na první pohled patrného, ale především

oblečení intimního – spodního prádla. Eroticky přitažlivé prádlo není rozhodně nějakým módním výstřelkem, ale přirozenou součástí šatníku ženy, která se chce líbit jak na veřejnosti, tak v soukromí.

Pokud jsou tedy silikonová ňadra a plastickou chirurgií upravený obličej považovány za poněkud falešné signály, je výběr dámského prádla signálem upřímným, pravdivým a autentickým.

§

Z Murphyho zákonů pro zralé ženy:

*Zkušenost je vlastnost, kterou žena získá až poté,
co ji nezbytně potřebovala.*

Typologie padesátek a kde je najít

➤ VYMĚŇ LIDI, S NIMIŽ ZTRÁCÍŠ
ČAS, ZA TY, S NIMIŽ ZTRATÍŠ
POJEM O ČASE! ➔

SLOVO ŽENY

Ženy, které překročily magickou hranici padesáti let, tvoří 40 % všech žen, jež v našich končinách žijí. Vezmeme-li v úvahu, že ženy takřka nezletilé (ve věku do 30 let) představují 32 % a ženy věku mladého (přes 30 a pod 50 let) jen 28 %, jsou zralé ženy nejlidnatější věkovou kategorií, která se navíc bude každým rokem s ohledem na stárnutí evropského obyvatelstva zvětšovat. Mnohaletým pozorováním provedeným autory našeho výzkumu jsme dospěli k závěru, že se padesátnice dají rozdělit do několika následujících skupin:

MLADICE — nosí minisukně, růžové a neonové barvy, berušky v culíčcích a umělohmotné náušnice. Vesele a nahlas se směje, používá slovník dorostenek a s každým mužem na setkání koketuje. Na Facebook věší fotky v plavkách, s našpulenými rty a ve vyzývavých pózách, byť ji její profilová fotka zobrazuje o dvacet let mladší. Ještě si nezvykla na svůj věk a věří, že délka sukni a výrazný make-up příchod stárnutí nejen zpomalí nebo zastaví, ale možná i otočí zpět. Nenalíčená se neodvází ani na toaletu. **Klady**: pestré zbarvení jí nedovolí splynout s davem, a je tak pro všechny zdaleka rozpoznatelná. **Výskyt**: ve společnosti mladších mužů a nadtých peněženek, mezi pedagogickými pracovníky a v uměleckých kruzích, v nichž je ovšem někdy obtížné ji odlišit od maškary.

BABIČKA — je na světě kvůli vnoučatům, která také tvoří jedinou náplň jejích myšlenek, úvah i debat. Odmítá pracovní, soukromý či společenský život se slovy: „Holky, já nikam nemůžu, protože hlídám,“ eventuálně „Na víkend k nám přijedou mladí.“ Do obchodu zavítá jen proto, aby nakoupila suroviny na nedělní rodinný oběd nebo sehnala vnukům do školy štetec na výtvarku. Má-li Facebook, je plný fotek malých dětí, hezky naaranžovaného teplého jídla nebo barevně vyvedených dortů. **Klady:** ideální žena pro období hladu, neboť jako jediná ze všech typů neztratila schopnost orientace v kuchyni. Navaří, nakrmí a v nouzi nejvyšší i opečuje. **Výskyt:** v kuchyních, na pískovištích a v pohádkách.

SPORTOVKYNĚ — běhá maraton, za víkend přejde Andy, přeplave Balaton, každý druhý den chodí do posilovny, do kopců, do práce i na dovolenou a v každém počasí jezdí na kole nebo minimálně cvičí s Olgou Šípkovou. Celý rok nosí pohorky a tílko, jež odhaluje vypracované svalstvo. Na Facebook věší fotky, na nichž je zásadně určicená, unavená, zpocená, zmáčená nebo minimálně ozdobená cyklistickou či lyžařskou helmou. **Klady:** svaly udrží tělo déle pohromadě a pravidelné cvičení umožní, že je až do vysokého věku schopna hlubokého předklonu, v němž si lze vestoje zavázat tkaničky od bot. **Výskyt:** všude tam, kde se závodí, soutěží a kde lidem na záda přilepují startovní čísla.

SETRVAČNÍK — hyperaktivně činorodá žena pracuje devatenáct hodin denně, a protože spánek považuje za zbytečnost, stíhá čtyři zaměstnání, vydává knihy, organizuje mládež a ještě vede sokolský nebo divadelní kroužek v obci. S nepochopením

sleduje zahálku u televize a ostatní unavené občany provokuje tím, že takřka neodpočívá. Facebook je plný jejich komentářů k aktuálnímu dění a fotografií z turistických i služebních cest napříč světovými pásmi. Na všechno má názor, ke všemu se vyjadřuje, všude byla dvakrát a pořád se někoho na něco ptá nebo něco jiným navrhuje. Disponuje úctyhodným množstvím známých a přátel, které do úmoru zahrnuje výplody svých aktivit. **Klady:** poněkud únavnou bytost okolí nakonec rádo ocení, je-li třeba pomocné ruky, názoru, anebo dokonce řešení. **Výskyt:** v obecních zastupitelstvech, ve spolcích, v charitativních organizacích a na létajících košťatech.

POKLADNICE — žena, jež dobře ví, že nejcennější obchodní komoditou bylo, je a bude nikoli láska, mládí nebo krása, ale zlato. Za svůj život nashromáždila úctyhodné množství zlatého kovu a považuje za věc cti celý zlatý poklad stavět na odív. Vždyť k čemu jsou prsteny, když ne k nošení? A tak zlaté kruhy zdobí všechny její prsty a ve výstřihu se skví více zlata, než nosí mnohá snědá mužská cikánská hrud'. Ví dobře, že více je prostě za všech okolností více. **Klady:** v případě nouze poslouží jako zastavárna nebo banka, byť klady lehce oslabuje riziko přepadení. **Výskyt:** na poutích, u maringotek, v rodinách zlatnických a sociálně vyloučených.

MRTVOLA — někdy také označovaná jako **NEBOŽKA** — ví, že její život oslavou padesátin skončil a je třeba se připravit na smrt. Z tohoto důvodu si v šatníku ponechala jen pytlovitě oblečení nevýrazné barvy, zbytek rozstříhala na hadry nebo rozdala charitě. Zásadně se nemaluje, leckdy odmítá používat

kosmetiku a někdy i hřeben, na nohou nosí rozšlapané polobotky. Nic ji nezajímá a jejím polohlasně vyslovovaným a celou duší publikovaným krédem je: „Tohle už pro mě není!“ nebo „Na tohle jsem já už příliš stará.“ Facebook považuje za sprosté slovo, potěšení za nehoráznou drzost a sex za něco vzdáleného, co možná kdysi provozovala, leč bez zvláštního nadšení. **Klady:** lze u tohoto druhu nalézt jen obtížně, jedinou výhodou je, že příliš nepřekáží ani neobtěžuje. Vyhledávána je výlučně ze studijních důvodů. **Výskyt:** protože je schopna splynout s davem, pozorovatelům se zdá, že na ni příliš často nenarážíme. Opak je však pravda. Jako jediný pozorovaný druh je schopna zázračné proměny v ojedinělých, avšak odbornou literaturou popisovaných případech: zamiluje-li se, pak rozkvete a může se proměnit v kteroukoli z výše popsaných kategorií.

Ať již patří představitelka něžného pohlaví do kterékoli z uvedených kategorií, není třeba, aby se této skutečnosti děsila. Věk, o němž máme tu čest podat na následujících stránkách souhrnnou zprávu, totiž s sebou nese vedle jistých drobných nevýhod také řadu nepřekonatelných pozitiv:

1. Patrně už neotěhotníte.
2. V tramvaji vás pouštějí sednout. (Jistě, i dřív vám občas uvolnil místo zajímavý muž, ale dnes tak činí studenti a školou povinné děti.) Že se to právě vám ještě neděje? Nezoufejte! Vše jednou přijde, ale stejně už můžete v tramvaji zůstat sedět. Když vám bylo patnáct, 70 % lidí bylo starších než vy. Dnes je 70 % lidí mladších, patrně tedy i 70 % cestujících v autobuse nebo tramvaji.